

eddig lehumuszolt területen mintegy 150 sírt vagy sírfoltot figyeltünk meg. A 2003-as szezonban 122 sírt sikerült feltárnunk. A sírokat három csoportba lehet osztani. A legkeletibbek mintegy 40–50 cm-rel a többi fölött helyezkedtek el még a humuszrétegben, és általában K–Ny-i tájolásúak voltak. A másik két csoport sírjai mélyebben helyezkedtek el, így jól megfigyelhetőek voltak a sírgödrök foltjai is. Ezek a sírok, nagyjából fele-fele arányban K–Ny-i, illetve É–D-i tájolásúak voltak. A szuperpozíciók alapján az É–D-i tájolásúak a legkorábbiak, míg a magasabban lévő K–Ny-i-ak a legkésőbbiek. Mellékletanyaga mindhárom csoportnak igen szegényes. Mindössze néhány fülbevaló, övcsat és kés-maradvány került elő. A temető Ny-i irányba még folytatódik, így a mostani meddőhányó alatt még remélhetőleg ugyanennyi sírt sikerül a következő idényben feltárni.

A szarmata településnek csak kis része esett a szelvénybe. Az avar falu objektumai között csak egy lakóházat, egy szabadtéri kemencét és néhány méhkas alakú tárológödrt sikerült feltárnunk. Feltártunk még egy három ágból álló, kb. 15 m átmérőjű körárok felét, annak bejárati részével. Az avar temetőtől délre, a humuszolás után egy több, mint száz méter hosszú, négy méter széles árok nyomai bukkantak elő. Ez a sánymaradvány valószínűleg a szarmata településhez tartozik, de időszűke miatt feltárása csak a következő szezonban lesz lehetséges.

SZABÓ LÁSZLÓ

128. Dévaványa, Sima-sziget, Tálagyai átjáró
(MRT 6. k. 3/63 lh.)

(Békés megye) Ő

2003. szeptember 1–15. között megelőző feltárást végeztünk a lelőhelyen. A munkára gázvezetéképítés miatt került sor. A gázvezeték nyomvonala 250 m hosszán, 3 m szélesen szelte át a lelőhelyet, ahol korábban neolitikus telepet és 10–11. századi sírokat tártak fel. A mostani munka során semmilyen régészeti objektumot nem találtunk. Mindössze néhány őskori szórvány kerámia-töredék van a leletanyagban.

MEDGYESI PÁL

129. Dévaványa határa
(Békés megye) Ő, V, Sza

2003. március 28-án leletmentést végeztünk Dévaványa határában.

Nagy-Köles-halom, Dombhát: A korábban nem ismert lelőhely a település belterületétől D-re, a Nagy-Köles-halom nevű határrész egy kisebb kiemelkedésén, kb. 100×50 m-es területen fekszik. Valamikor víz vehette körül. A kisszámú, pontosabban meghatározhatatlan őskori edénytöredékek között szürke, korongolatlan edényoldalok és edényfenekek voltak. A MOL vezeték nyomvonala 70 m hosszán szeli át a lelőhelyet.

Nagy-Köles-halom, Bányagödör: A lelőhely a település belterületétől D-re, a Nagy-Köles-halom nevű határrész egy kisebb kiemelkedésén, kb. 100×50 m-es területen fekszik. Valamikor víz vehette körül. A kisszámú, talán vaskori és szarmata kori edénytöredékek között szürke, korongolatlan edényoldalok és edényfenekek voltak. A MOL vezeték nyomvonala 80 m hosszán és 3 m szélesen szeli át a lelőhelyet.

Tálagy, egykori Gyűjtő-tanya: A lelőhely a település belterületétől K-re, a Tálagy nevű határrész egy kisebb kiemelkedésén, kb. 120×100 m-es területen fekszik. Valamikor víz vehette körül. A kisszámú, szarmata edénytöredékek között nagyon kopott, szürke, korongolatlan edényoldalok és edényfenekek voltak. A MOL vezeték nyomvonala 130 m hosszán, 3 m szélesen szeli át a lelőhelyet, majdnem derékszögben elkanyarodva. A megelőző régészeti feltárást 2003. szeptember 16–19. között végeztük el. A lelőhely területén 3 m szélességben végeztünk feltárást a nyomvonal által érintett szakasz teljes hosszán. A feltárás során régészeti lelet nem került elő, és régészeti korú objektumok nyomára sem bukkantunk.

Munkatársak: Havassy Péter, Medgyesi Pál, Nagy Dániel.

GYUCHA ATTILA – LISKA ANDRÁS

130. Domaszék, homokbánya
(Csongrád megye) Ő, Sza, Á, Kk, Ű

A kutatásra kijelölt terület az 55-ös számú főút 14+500 méterénél, az országúttól D-re kb. 100 m-re helyezkedik el. A két blokkból álló terület nagysága 48,07 ha. A terület alapvetően homokos, a Duna-Tisza közére jellemző futóhomokos felszínű. A homokdombok mellett a terület másik fontos természetföldrajzi adottsága a vízközelség.

A leendő homokbánya területén – őskori, szarmata, Árpád-kori, késő középkori és újkori felszíni telepnyomok alapján – hét lelőhelyet regisztráltunk.

SZALONTAI CSABA

131. Dunakeszi, Duna sor 28.
(MRT 9. k. 5/9 lh.)

(Pest megye) Ró

A késő római kikötőerőd Dunához lefutó D-i zárófalának műemléki helyreállításához két ponton kellett még régészeti kutatást végeznünk, amelyre 2003. augusztus 16–17-én került sor. A már elkészült ház pincéjében a kiserőd D-i falának megmaradt tetejét megtisztítva kiderült, hogy – a saroktoronyhoz hasonlóan – eredetileg itt is kialakítottak egy vízszintes felületet, amelyre nagy valószínűséggel keskenyebb és rosszabb minőségű falat húztak.

A D-i zárófal É-i oldalán egy 150×120 cm nagyságú szondaárkot nyitottunk, amelyben feltártuk a fal mögött megmaradt rétegsort. A humuszos feltöltés alatt, közvetlenül a magasan megőrződött fal mellett 160 cm